

[Eva Møller]

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, har vi siden 1956 haft faste bogladepriser i Danmark på grund af en dispensation fra monopolloven, og vi ved også, som tidligere talere har fremhævet, at der i øjeblikket forhandles mellem boghandlerne og Monopoltilsynet om forskellige spørgsmål i bogbranchens samhandelsregler. Fastprissystemet er i allerhøjeste grad en del af disse forhandlinger. Vi tror i Det Konservative Folkeparti på, at de to parter i fællesskab vil finde en god løsning.

Jeg vil gerne understrege, at jeg med en god løsning mener en løsning, der tager kulturpolitiske hensyn, således som også den gældende dispensationsbestemmelse gør det, og det vil sige noget, der bl.a. sikrer et bredt sortiment både i den enkelte boghandel og ude over landet, også i de tyndt befolkede områder.

Men på den anden side skal den løsning, der nås frem til gennem forhandlingerne, også tage hensyn til den samfundsudvikling, der er sket siden 1956, herunder at bogens levetid, som kulturministeren betegnede det, er blevet kortere, og det kunne måske begrunde enkelte justeringer.

Men vi har som sagt i Det Konservative Folkeparti tillid til og tro på, at de to forhandlingspartnere når en god løsning. Endvidere finder vi altså ikke, det er rigtigt at gøre faste bogladepriser til et lovgivningsområde, hvorfor vi må afvise forslaget.

Povl Brøndsted (V):

To små linjer knap og nap på et stykke papir vil, hvis de bliver vedtaget, totalt ændre bogkulturpolitikken i det danske samfund. De to små linjer rører ved en masse principper; de taler både til principperne, til holdning og til følelser.

Det ville for mig at se være en fuldstændig ulykke, hvis vi fik en fri markedsprisdannelse på bogområdet. Vi ville få bøger placeret alle mulige vegne, og vi ville miste vore dejlige boghandlere, som ikke sælger tasker og spejle og alt andet ved siden af bøger, som de eksperter og hjælpere de er, hvis vi gik ud i det frie markeds risiko.

Derfor er vi fra Venstres side i høj grad indstillet på at fastholde fastprissystemet. Vi mener, det har givet en sikkerhed og en tryghed. Den dispensation, der nu har været en

lang årrække, vil vi anbefale fortsætter. Det er da muligt, der skal nogle forhandlinger til, ikke just på selve prisansættelsesområdet, men måske i henseende til, hvor lang tid den faste pris skal stå fast, måske kunne man gøre i et kortere åremål, som vi ser det nogle steder i udlandet.

Vi ønsker at undgå lovgivning på bogområdet, men vi vil følge forhandlingerne mellem boghandlerbranchen og Monopoltilsynet meget nøje, for vi ønsker ikke, at Danmark kommer ud i noget, der ligner et ragnarok på bogsalgsområdet.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne sige tak til fru Aase-Olesen, fordi hun tillader en lille ombytning i ordførrækkefølgen.

I øvrigt skal jeg på CDs vegne anmelde, at vi i lighed med Det Konservative Folkeparti og partiet Venstre ligefrem advarer imod lovgivning på dette område, uanset at vi er enige i, at fastprissystemet under den form, vi har det nu, eller en meget lignende, kan og bør fastholdes. Det ville ødelægge det meget vigtige retursystem, hvis vi ikke gjorde det, og flere af ordførerne har været inde på den glidebane, man i det hele taget kunne komme ud på. Det er vældig glædeligt, at der blandt alle de ordførere, der hidtil har været oppe, altså også Socialdemokratiets, er enighed om, at vi skal bevare fastprissystemet. Og da jeg forventer, at også kommende ordførere vil have en tilsvarende indstilling, skulle det dog være underligt, om ikke disse signaler fra landets kulturminister og fra samtlige – eller så godt som samtlige, for hr. Poulsgaards holdning kender man jo aldrig, før han har talt, og det skal man heller ikke – men altså næsten alle partier og ordførere og dermed næsten alle mandater i dette Folketing står bag den indstilling, som kulturministeren har, og den indstilling, der kommer til udtryk fra branchens forskellige grene: forlæggere, forfattere, boghandlere. Det skulle være mærkeligt, om ikke disse signaler blev hørt og opfanget, og derfor føler jeg mig tryk ved, at lovgivning ikke vil blive nødvendig, men at vi kan bevare det meget sunde og for litteratur og kultur gavnlige system, som vi har i øjeblikket.

Aase Olesen (RV):